

[Inger Merete Nordentoft.]

med deres Mærker, for hvis de ikke gør det, faar de ikke Haandarbejdsmaterialer. Derfor er det, jeg vil henstille til den højtærede Handelsminister, at man unddrager Skolernes Haandarbejdsmateriale Mærkerationeringen; det er nemlig naturligt, at Hjemmene nødtigt vil af med disse Mærker. De afleverer dem her i April—Maj 1948. Det, Børnene frembringer af Materialerne, faar de med hjem i Juni 1949, saa de har ikke megen Gavn af disse Mærker i Øjeblikket, og de er dog beregnet paa at dække Børnenes Forbrug af Klæder nu. Jeg synes, det er en upraktisk Ordning. Dertil kommer, at selv om Børnene faar god Undervisning i Skolen, maa man regne med, at en Del af Materialerne bruges til at opøve Haandarbejdsteknik med og ikke kan anvendes som direkte Beklædningsstoffer senere. Jeg vil derfor indtrængende henstille til den højtærede Handelsminister, at der bliver givet Skolerne Varer til Raadighed. Som et lille Træk, der ogsaa kan anskueliggøre, hvor ubehagelig Stillingen er for Hjemmene, kan jeg oplyse, at Skolerne er nødt til at beholde Børnenes Kort i mindst tre Dage. Jeg har haft Henvendelser fra Forældre, der netop i disse tre Dage har kunnet købe Garn paa Kortene, hvis de havde haft dem, men Garn ligger som bekendt ikke ret mange Dage i Butikkerne, og disse Børn har ikke kunnet faa det, fordi Skolerne opbevarede deres Kort.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Selv om det Spørgsmaal, det ærede Medlem Fru Inger Merete Nordentoft her har rejst, kan synes lille, skal man paa ingen Maade undervurdere det. Det er rigtigt, som det ærede Medlem gør opmærksom paa, at det er gennem Undervisningen i Skolen, at den kommende Generation skal lære at administrere den Del af Nationalindtægten, der nu engang gaar gennem Husmødrenes Hænder. Man har da ogsaa fra Myndighedernes Side været opmærksom paa det Problem, der her rejses, og allerede for nogen Tid tilbage har der fundet Forhandlinger Sted mellem Direktoratet for Vareforsyning og Haandarbejdsinspektørerne; der er, saa vidt jeg ved, een for København og een for det øvrige Land. Man har søgt at træffe en Ordning, men det forholder sig saadan, at de Varer, der behøves, desværre netop er dem, der er den allerstørste Knaphed paa. Det drejer sig om Bomuldsstoffer og Garn, som Husmødrene, som det ærede Medlem antydede, har det allerstørste Besvær med at skaffe sig i et blot nogenlunde tilstrækkeligt Omfang, og i mange Tilfælde

lykkes det ikke. Derfor staar man over for et vanskeligt Valg, idet man paa den ene Side gerne vil have saa meget som muligt af disse Varer ud til Husmødrene, saa det gaar ind i det almindelige Forbrug, og paa den anden Side ogsaa gerne vilde stille noget til Raadighed til denne saa vigtige Undervisning.

Nu kunde man tro, at det for Undervisningens Vedkommende var meget smaa Kvantiteter, det drejede sig om, men det er det i Virkeligheden ikke. Det er ret store Mængder, der skal til. Man har i Samarbejde med de to Haandarbejdsinspektører truffet en midlertidig Ordning, som skulde gælde indtil videre, indtil der blev en større Rigelighed. Den gaar ud paa, at man stiller Materialer til Raadighed for Eleverne i Skolernes Afgangsklasser, der, hvor Undervisningen fuldendes, og hvor det endelige Resultat af, hvor langt Eleverne er naaet, skulde kunne fremlægges. Til det Formaal stilles der aarligt Indkøbstilladelser til Raadighed for ca. 40 000 m Bomuldsstof og 3 000 kg Garn. Man vil se, at det er ret store Kvantiteter. Den Maade, hvorpaa man kan søge om at komme ind i denne Ordning, har man søgt at bekendtgøre for Skolerne, saa godt man kunde, bl. a. gennem Bladet „Folkeskolen“, der jo formentlig læses overalt inden for den danske Skoleverden. Men det er klart, at det, at man giver Afgangsklasserne Materiale, ikke er fuldt ud tilfredstillende. Man skulde jo videre, saadan at samtlige Klasser kunde faa. Det har vi imidlertid indtil videre maattet udskyde.

Det ærede Medlem antydede, at man brugte den Fremgangsmaade at bede Børnene tage Mærker med. Nu er det ikke saa store Mængder Mærker, der behøves; for 1 Mærke faar man 1 m Stof. Det kan man komme ret langt med i Undervisningen. Endvidere kan Eleverne tage brugt Tøj med i Skolen, det lader sig ogsaa udmærket anvende til Undervisningens Formaal. Vi skal fra Ministeriets Side fortsat have Opmærksomheden henledt paa dette Problem, og lykkes det os at faa en rimelig Forsyning med Bomuldsstoffer og Garner, skal der ogsaa i videst mulig Udstrækning blive taget Hensyn dertil.

Inger Merete Nordentoft: Det er nu slet ikke saa faa Mærker, der er Tale om. For Københavns Vedkommende drejer det sig for 7. og 8. Klasserne i den eksamensfri Skole, det man almindeligvis forstaar ved Afgangsklasserne, om henholdsvis 2 og 3 Mærker til en Bluse eller Kjole, som Børnene altsaa først faar Gavn af det følgende Aar,